

111

U S T A W A

z dnia 3 marca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629) i ustawą z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 246), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla władz i urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego ustanawia się oznaki, złożone z herbu województwa, do którego należą, i z napisu odpowiadającego ich nazwie.”;

w tymże artykule w ustępie 2 skreśla się zdanie drugie;

2) w art. 19 w ustępie 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące:

„Miasta, posiadające historycznie uzasadnione herby, zatwierdzone na podstawie art. 4 ust. 3, mogą w pieczęciach władz i urzędów miejskich używać tych herbów zamiast orla państwowego.”;

3) tytuł V zastępuje się przepisami o brzmieniu następującym:

„Tytuł V.

Zezwolenie na używanie herbów.

Art. 21. Osobom i instytucjom prywatnym nie wolno używać pieczęci z orłem państwowym, ani też nie wolno im używać w celach handlowych oraz na blankietach i szyldach herbu państwowego.

Przepis ustępu pierwszego stosuje się także do herbów wojewódzkich oraz do herbów powiatowych lub gminnych związków samorządu terytorialnego.

Właściwe związki samorządowe mogą za zgodą wojewody, a m. st. Warszawa za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych — udzielać zezwoleń na używanie swych herbów osobom i instytucjom prywatnym w celach handlowych oraz na blankietach i szyldach.

Zezwolenie można cofnąć, jeżeli wymaga tego interes publiczny.

Tytuł VI.

Przepisy karne.

Art. 22. Kto bezprawnie używa godła państwowego, oznaki władzy państwowej, samorządowej lub korporacji publicznoprawnej, bandery handlowej morskiej, polskiego znaku pocztowego oraz flagi niewojennych statków państwowych,

podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych, albo jednej z tych kar.”;

4) tytuł VI otrzymuje oznaczenie: „Tytuł VII”;

5) w art. 24 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy szczegółowe w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym, nie wyłączając przepisów, dotyczących pieczęci poszczególnych władz (urzędów, zakładów, instytucji, przedsiębiorstw, korporacji) oraz używania, wyrobu i nadzoru nad wyrobem tych pieczęci, — ustali rozporządzenie Rady Ministrów.”;

6) w art. 26 ustęp 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa samorządu terytorialnego dostosują swe oznaki i pieczęcie do przepisów rozporządzenia niniejszego najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym herby odnośnych województw lub inne herby związków samorządu terytorialnego będą nadane lub zatwierdzone.”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

112

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 5 marca 1937 r.

o poborze rekruta w 1937 r.

Na podstawie art. 62 ust. (1) ustawy konstytucyjnej zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządza się pobór rekruta na r. 1937.

§ 2. Poborowi uznani za zdolnych do czynnej służby wojskowej powinni otrzymać wy-

szkolenie wojskowe w granicach kontyngentu, ustalonego w budżecie na rok 1937/38.

§ 3. Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Stawoj Składkowski
Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 lutego 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 3 taryfy celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) otrzymuje brzmienie następujące:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
3	Stare żeliwo, żelastwo, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, z wyjątkiem odpadków blachy białej	10.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

114

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1937 r.

w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein”, Spółka Akcyjna w Warszawie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Celnego w Warszawie tworzy się w siedzibie przedsiębiorstwa: Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein” Spółka Akcyjna w Warszawie podurząd celny pod nazwą: „Podurząd Celny w Warszawie — Zakłady Mechaniczne Lilpop, Rau i Loewenstein”.

Urzędem macierzystym tego podurzędu jest Urząd Celny w Warszawie.

§ 2. Do zakresu działania podurzędu należy w przywozie odprawa celna wszystkich towarów, stanowiących surowce, półfabrykaty i gotowe wyroby, przeznaczone do przerobu i zużycia w Zakładach Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein”, w wywozie zaś odprawa celna towarów wyprodukowanych w zakładach wymienionego przedsiębiorstwa i wysyłanych przez nie za granicę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

115

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 26 lutego 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych o trybie postępowania przy zawiadamianiu w drodze telegraficznej lub telefonicznej o wypadkach klęsk żywiołowych, napadów rabunkowych i katastrof.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi

klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) oraz art. 24 ust. 3 i 5 i art. 53 ustawy z dnia 3 czerw-